

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 16CoCsp/8/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8420201687
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 12. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Anna Kovaľová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2021:8420201687.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Anny Kovaľovej a sudcov JUDr. Branislava Brezu a JUDr. Martina Filakovského v právnej veci žalobkyne A. H., F.. XX. XX. XXXX, Q. T. P.E., A. XXXX/X, právne zastúpená: JUDr. Igor Šafranko, advokát, so sídlom Svidník, Sovietskych hrdinov 163/66, IČO: 31954448 proti žalovanému PROFI CREDIT Slovakia, s. r. o., so sídlom Bratislava, Pribinova 25, IČO: 35 792 752, právne zastúpený: Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s. r. o., so sídlom Kubániho 16, Bratislava- mestská časť Staré Mesto, IČO 47 233 516, o primerané finančné zadostučinenie vo výške 600,- eur, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Kežmarok, č. k. 5Csp/60/2020-92 zo dňa 23. marca 2021 takto jednohlasne

rozhodol:

Potvrdzuje rozsudok, s výnimkou výroku, ktorým súd v prevyšujúcej časti žalobu zamietol.

Žalobkyňa má nárok vo vzťahu k žalovanému na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Kežmarok (ďalej len „súd prvej inštancie“) rozsudkom rozhodol tak, že

„I. Žalovaný je povinný uhradiť žalobkyňu sumu 400 eur v lehote do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

II. V prevyšujúcej časti žalobu zamietla.

III. Žalobkyňu vo vzťahu k žalovanému p r i z n á v a náhradu trov konania v rozsahu 100 % s tým, že o výške trov bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.“

2. Rozhodnutie právne odôvodnil okrem iného ustanoveniami § 3 ods. 3, ods. 5, § 4 ods. 2 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 250/2007 Z.z.“), § 52 ods. 1, ods. 2 a ods. 3, § 53 ods. 1, ods. 5, § 53a, § 54 ods. 1, ods. 2 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka, Čl. 6 ods. 1, čl. 7 ods. 1 Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993.

3. Žalobkyňa sa žalobou domáhala primeraného finančného zadostučinenia vo výške 600,- eur.

4. Vykonaným dokazovaním mal súd prvej inštancie za preukázané, že podaná žaloba je dôvodná čo do základu, nie však čo do uplatnenej výšky. V danej právnej veci mal súd jednoznačne za preukázané, že v konaní vedenom na Okresnom súde Kežmarok pod sp. zn. 3Csp/79/2018, sa žalobkyňa vo vzťahu k žalovanému domohla určenia, žalovaný v 1. rade je povinný zdržať sa použitia Dohody o zrážkach zo mzdy (iných príjmov) dlžníka č. XXXXXXXXXX z 29. 05. 2013 k Zmluve o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXX z 29. 05. 2013 uzavretej medzi žalobkyňou a žalovaným v 1. rade, na výkon zrážok zo mzdy žalobkyne a teda žalobkyňa si úspešne uplatnila svoje právo ako spotrebiteľ. Pri rozhodovaní o nároku na finančné zadostučinenie je potrebné prihliadať aj na

okolnosti konkrétneho prípadu. Je však zrejmé, že žalovaný predstrel žalobkyni na podpis zmluvu o revolvingovom úvere, do ktorej zakomponoval aj spornú dohodu o zrážkach zo mzdy. Bez zásahu Okresného súdu Kežmarok v spomínanom konaní sp. zn. 3Csp/79/2018 by žalobkyňa bola naďalej vystavená postihom z nevýhodného záväzku. Vychádzajúc z uvedeného porušenia práv žalobkyne ako spotrebiteľa zo strany žalovaného, intenzity zásahu do práv spotrebiteľa, výšky nedôvodne požadovanej sumy žalovaným, dĺžky trvania závadného stavu a konania a objektívnej spôsobilosti tohto konania vyvolať negatívne dôsledky v súkromnom a spoločenskom živote žalobkyne, považoval súd prvej inštancie právny základ nároku na finančné zadosťučinenie za plne dôvodný.

5. Súd prvej inštancie priznal žalobkyni primerané finančné zadosťučinenie, pretože mal za preukázané splnenie zákonných podmienok na jeho priznanie a to podľa ust. § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa, avšak nie vo výške ako žiadala žalobkyňa, ale vo výške 400,- eur. Predpokladom na jeho priznanie je úspešné uplatnenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitným predpisom zo strany spotrebiteľa na súde. Na vznik tohto práva sa nevyžaduje privedenie nejakej ujmy ale postačuje, že k takému porušeniu dôjde. Súd mal za preukázané, že žalobkyňa bola v konaní vedenom na súde prvej inštancie pod sp. zn. 3Csp/79/2018 úspešná, súd v tomto konaní deklaroval porušenie práv spotrebiteľa. Výšku primeraného finančného zadosťučinenia určuje súd voľnou úvahou a to s prihliadnutím na okolnosti konkrétneho prípadu. Súd prvej inštancie zohľadnil, že žalobkyňa utrpela ujmu vo sfére jej rodinného, súkromného a pracovného života, čo vyplynulo z výsluchu žalobkyne na pojednávaní. Poukázala na stres a napätie, ktoré malo dopad najmä aj na jej vzťah s manželom. Napriek tomu, že žalobkyňa úver splatila, žalovaný bez súdneho rozhodnutia opakovane kontaktoval jej zamestnávateľov, aby žalobkyni zo mzdy začali vykonávať zrážky v prospech žalovaného, čím sa zamestnávateľ dozvedel o jej súkromných finančných záležitostiach. Zároveň preto, aby preukázala splatenie celého dlhu a jeho preplatenie, musela kontaktovať právnikov, vynaložiť finančné prostriedky na obranu svojich práv spotrebiteľa, zúčastňovať sa pojednávaní, ktoré boli pre ňu stresujúce. Súd mal za preukázané aj to, že žalobkyňa nečerpala iné úvery od iných veriteľov ani od žalovaného. No zadlžila sa u svojho brata, ktorý jej finančne vypomáhal a požičiaval peniaze na nájom. Teda súd mal za preukázané, že ujma žalobkyni vznikla nielen s poskytnutím úveru na základe Zmluvy o revolvingovom úvere zo dňa 29. 05. 2013, kde konanie prebiehalo na súde prvej inštancie pod sp. zn. 3Csp/79/2018. Pri rozhodovaní o výške primeraného finančného zadosťučinenia súd prihliadol aj na to, že žalobkyňa dobrovoľne uzatvorila so spoločnosťou žalovaného zmluvu o revolvingovom úvere, hoci mala možnosť túto zmluvu nepodpísať, resp. robiť úkony k tomu, aby ochránila svoje práva, už skôr hľadať právnu pomoc tak, ako to urobila neskôr. Súd prvej inštancie mal za to, že sčasti aj žalobkyňa zavinila uzatvorenie tejto zmluvy a tým aj vyvolávanie sporov. Súd akceptoval, že základ nároku je daný, ale čo sa týka výšky, súd nevyhovel žalobe žalobkyne v celom rozsahu. Vzhľadom na uvedené skutočnosti, závažnosť ujmy, okolností na strane žalobkyne i žalovaného, ako aj okolností, za ktorých došlo k porušeniu práva žalobkyne, podľa úvahy súdu prvej inštancie, je postačujúce primerané finančné zadosťučinenie 400,- eur a v prevyšujúcej časti súd žalobu žalobkyne zamietol.

6. Výrok o trovách konania súd odôvodnil podľa § 255 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „C.s.p.“) v spojení s § 262 ods. 1, ods. 2 C.s.p..

7. Proti rozsudku s výnimkou výroku, ktorým súd v prevyšujúcej časti žalobu zamietol, podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalovaný. Odvolanie odôvodnil podľa § 365 ods. 1 písm. b), písm. d), písm. f) a písm. h) C.s.p. a navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a vrátil vec na ďalšie konanie a nové rozhodnutie súdu prvej inštancie, resp. zmenil tak, že žalobu v celom rozsahu zamietla. Zároveň si žalovaný uplatnil nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

8. Žalovaný namietal nepreskúmateľnosť dôvodov a záverov súdu na základe ktorých bola suma 400,- eur určená za primeranú. Podľa názoru žalovaného, za riadne odôvodnenie priznanej čiastky nemožno považovať situáciu, kedy rozsudok neobsahuje zdôvodnenie konkrétnych úvah, na základe ktorých sú spojitelné na jednej strane konkrétna suma a na strane druhej skutočnosti, v súvislosti s ktorými by sa konkrétna čiastka mala spojiť. Súd prvej inštancie uvádza v bode 32., že podľa jeho úvahy je postačujúce primerané finančné zadosťučinenie 400,- eur. Aká konkrétna úvaha ale tomu predchádzala, sa v rozsudku neuvádza. Už vo vyjadrení k žalobe poukázal žalovaný na to, že podaná žaloba neobsahuje žiadnu skutočnosť, ktorou by žalobkyňa odôvodnila požadovaný nárok a jeho výšku. Vzhľadom na právne zastúpenie žalobkyňa mala všetky skutočnosti uviesť už v žalobe. Dopíňanie skutkových tvrdení žalobkyne bolo (§ 296 v spojení s § 291 ods. (3) C.s.p.) neprípustné, čo znamená že

súd žiadne z tvrdení žalobkyne na pojednávaní nemal ani pripustiť ako podklad pre skutkové a právne závery.

9. K odvolaniu žalovaného sa prostredníctvom právneho zástupcu vyjadrila žalobkyňa. Uviedla, že porušením primárnej povinnosti zo strany žalovaného došlo k vzniku sekundárneho zákonného následku v podobe neplatnosti dohody o zrážkach zo mzdy, o čom bolo právoplatne rozhodnuté v základnom konaní tunajšieho súdu sp. zn. 3Csp/79/2018. Následné uplatnenie primeraného finančného zadosťučinenia na súde je len následkom vyplývajúcim z bezdôvodného ohrozenia práv spotrebiteľa spôsobilého privodiť mu ujmu. Výška finančného zadosťučinenia nie je stanovená žiadnym vzorcom a závisí vždy od úvahy súdu. Jediným kritériom pre stanovenie výšky finančného zadosťučinenia je jeho primeranosť, čo súd prvej inštancie v napadnutom rozsudku aj podrobne odôvodnil v bodoch 29. - 32. odôvodnenia rozsudku. Z tohto dôvodu považujem za nenáležité konštatovanie žalovaného, že v rozsudku nie je uvedené, akými úvahami sa súd riadil. K námietke žalovaného, že „súd žiadne z tvrdení žalobkyne na pojednávaní nemal ani pripustiť ako podklad pre skutkové a právne závery“ uviedla, že skutočnosť, že aj napriek riadnemu predvolaniu na pojednávanie sa žalovaný ani jeho právny zástupca na pojednávanie nedostavili, nemôže byť daná žalobkyni na ujmu. Prvoinštančný súd procesne prípustným spôsobom vypočul žalobkyňu a tvrdenia žalobkyne vyhodnotil podľa svojej úvahy.

10. V podanom vyjadrení žalobkyňa poukázala na skutočnosť, že žalovaný sa nielen pokúsil na jej úkor obohatiť, ale sa aj skutočne obohatil a žalobkyňa bola nútená požiadať súdnu moc o pomoc, na zjednanie nápravy. Intenzita porušenia spotrebiteľského práva je daná rozsudkom vydaným v základnom konaní a je vyjadrená povinnosťou žalovaného zdržať sa použitia dohody o zrážkach zo mzdy. Na základe žiadosti zo dňa 01.08.2018 doručenej zamestnávateľovi žalobkyne žalovaný požadoval o výkon zrážok v nedôvodnej a nezákonnej výške 583,50,- eur. Navrhla, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom rozsahu potvrdil a žalobkyni priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

11. Odvolací súd v zmysle zásad ustanovení § 379, § 380 a § 381 Civilného sporového poriadku preskúmal napadnutý rozsudok spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo, vec prejednal bez nariadenia pojednávania a zistil, že odvolanie žalovaného nie je opodstatnené.

12. Vo veci sa v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav a zo zistených skutočností bol vyvodený správny právny záver. Keďže ani v priebehu odvolacieho konania sa na týchto skutkových a právnych zisteniach nič nezmenilo, odvolací súd si osvojil náležité a presvedčivé odôvodnenie rozhodnutia prvoinštančným súdom, na ktoré v plnom rozsahu odkazuje.

13. Všeobecným právnym predpisom upravujúcim ochranu spotrebiteľa nie je Občiansky zákonník, ale zákon č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa v znení neskorších predpisov. Vo vzťahu k tomuto právnemu predpisu aj Občiansky zákonník má povahu osobitného predpisu a vo svojich ustanoveniach len dopĺňa všeobecnú úpravu danú zákonom č. 250/2007 Z. z. v znení neskorších predpisov o ďalšie osobitné ustanovenia zamerané na ochranu spotrebiteľov. Je to zrejme z ust. § 3 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z. z. v znení neskorších predpisov, podľa ktorého každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách, pričom v poznámke k tomuto ustanoveniu je daný odkaz na ust. § 52 až § 54 Občianskeho zákonníka.

14. V prípade porušenia práva alebo povinnosti ustanovenej zákonom č. 250/2007 v znení neskorších predpisov a osobitnými predpismi, medzi ktoré sa zaraďuje i Občiansky zákonník, vzniká spotrebiteľovi právo na primerané finančné zadosťučinenie. Toto právo vyplýva z ust. § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa v znení neskorších predpisov, podľa ktorého proti porušeniu práv a povinností ustanovených zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa môže sa spotrebiteľ proti porušiteľovi na súde domáhať ochrany svojho práva. Združenie sa môže na súde proti porušiteľovi domáhať, aby sa porušiteľ zdržal protiprávneho konania a aby odstránil protiprávny stav, a to aj vtedy, ak takéto konanie porušiteľa poškodzuje záujmy spotrebiteľov, ktoré nie sú len jednoduchým súhrnom záujmov jednotlivých spotrebiteľov poškodených porušením spotrebiteľských práv, ale ide o konanie porušiteľa uplatňované voči všetkým spotrebiteľom. Spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinností ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinností ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá.

15. Vychádzajúc z tohto ustanovenia predpokladom pre uplatnenie práva na primerané finančné zadosťučinenie je úspešne uplatnenie porušenia práva alebo povinností ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zo strany spotrebiteľa na súde. Zákon teda nevyžaduje pre vznik tohto práva, aby spotrebiteľovi bola privedená nejaká ujma. Postačuje ak k takémuto porušeniu práva alebo povinností dôjde.

16. V tejto súvislosti je potrebné dodať, že v súčasnosti účinné znenie ust. § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z. ešte zmiernilo podmienky poskytnutia primeraného finančného zadosťučinenia, pretože toto sa v súčasnosti poskytuje aj bez toho, aby porušenie práva alebo povinností ustanovenej zákonom č. 250/2007 Z. z. v znení neskorších predpisov alebo osobitnými predpismi bolo spôsobilé privediť ujmu spotrebiteľovi. Od 10.6.2013 právo na primerané finančné zadosťučinenie vzniká už úspechom spotrebiteľa na súde v otázke preukázania porušenia práva alebo povinností ustanovenej zákonom č. 250/2007 Z. z. v znení neskorších predpisov alebo osobitnými predpismi.

17. Čo sa týka úspešného uplatnenia porušenia práva alebo povinností ako predpokladu pre priznanie práva na primerané finančné zadosťučinenie, tento je naplnený vtedy, ak si spotrebiteľ uplatní porušenie práva alebo povinností žalobou proti dodávateľovi, resp. v rámci svojej obrany proti dodávateľom uplatnenému nároku.

18. K uplatneniu práva na primerané finančné zadosťučinenie nemôže dôjsť kedykoľvek. Toto právo vzniká v zmysle ust. § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa v znení neskorších predpisov po tom čo zo strany spotrebiteľa dôjde k úspešnému uplatneniu porušenia práva alebo povinností na súde. Či došlo k úspešnému uplatneniu porušenia práva alebo povinností na súde vyplynie až z rozhodnutia súdu vydaného vo veci samej.

19. Vo veci 3Csp/79/2018 Okresného súdu Kežmarok sa žalobkyňa domáhala zdržania sa použitia Dohody o zrážkach zo mzdy (iných príjmov) dlžníka č. XXXXXXXXXXXX z 29.5.2013 k zmluve o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX z 29.05.2013 uzavretej medzi žalobkyňou a žalovaným v 1. rade, na výkon zrážok zo mzdy žalobkyne. Rozsudok súdu prvej inštancie sp.zn. 3Csp/79/2018 nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 18.7.2019. Vo vzťahu k takto uplatneným nárokom mala v konaní plný úspech. Bol tak naplnený predpoklad úspešného uplatnenia porušenia práva alebo povinností umožňujúci žalobkyni požadovať od žalovaného právo na primerané finančné zadosťučinenie. Žaloba o primerané finančné zadosťučinenie bola podaná dňa 23.9.2020, teda v čase, keď ešte neuplynula všeobecná trojročná premlčacia doba vyplývajúca z ust. § 101 Občianskeho zákonníka.

20. V prejednáwanej veci primerané finančné zadosťučinenie vo výške 400,- eur bolo priznané žalobkyni za nerešpektovanie právnych predpisov zameraných na ochranu spotrebiteľa v súvislosti s absolútnou neplatnosťou dohody o zrážkach zo mzdy uzatvorenou medzi žalobkyňou a žalovaným dňa 29.5.2013 k Zmluve o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 29.5.2013. Porušenie týchto predpisov bolo konštatované v konaní vedenom na Okresnom súde Kežmarok pod sp. zn. 3Csp/79/2018, v ktorom bolo rozhodnuté o neplatnosti Dohody o zrážkach zo mzdy podľa ust. § 37 a § 39 Občianskeho zákonníka. Po právoplatnom ukončení tohto konania nič nebránilo žalobkyni podať žalobu o primerané finančné zadosťučinenie súvisiace s porušením jej spotrebiteľských práv, ktorých sa úspešne domohla vo veci 3Csp/79/2018 Okresného súdu Kežmarok.

21. Pri rozhodovaní o primeranom finančnom zadosťučinení treba vychádzať z toho, že toto má plniť jednak funkciu satisfakčnú, jednak funkciu sankčnú tak, aby dostatočne odradzovalo od získavania plnení z neplatných právnych úkonov týkajúcich sa spotrebiteľských zmlúv a jednak to treba chápať ako odmenu za to, že spotrebiteľ sa pustil do sporu s nepochybné ekonomicky a právne silnejším dodávateľom a svojim úspechom priniesol benefit aj pre ostatných spotrebiteľov v tom, že možno predpokladať, že dodávateľ sa konania, ktorého sa dopustil voči nemu, sa už voči ďalším spotrebiteľom nedopustí, prípadne sa ho nedopustí v takej intenzite. Aj keď zákon, ako to už bolo skôr konštatované, nevyžaduje pre vznik práva na primerané finančné zadosťučinenie, aby spotrebiteľovi bola privedená nejaká ujma, v prejednáwanej veci vznik ujmy na strane žalobkyne bez akýchkoľvek pochybností hrozil. Žalobkyňa aj s prihladením na postoj žalovaného vo veci vedenej na Okresnom súde Kežmarok pod sp. zn. 3Csp/79/2018, v ktorom spochybňoval dôvodnosť žaloby o zdržanie sa použitia Dohody o zrážkach zo mzdy, bola dlhodobo nedôvodne vystavená psychickému vypätiu a stavu právnej neistoty a to až do

právoplatného skončenia konania vo veci 3Csp/79/2018 Okresného súdu Kežmarok. Pritom je zrejmé, že tento stav vyvolal žalovaný, ktorý vadnú Dohodu o zrážkach zo mzdy naformuloval.

22. Pokiaľ ide o výšku finančného zadosťučinenia, táto závisí od úvahy súdu. Pri jej určovaní sa zohľadňujú rôzne kritéria, a to intenzita, časové trvanie závadného konania, satisfakčná a sankčná funkcia a podobne. Za primerané, vzhľadom na všetky okolnosti prípadu, je potrebné považovať finančné zadosťučinenie vo výške 400,- eur tak, ako to priznal a odôvodnil súd prvej inštancie v napadnutom rozsudku. Takto priznané finančné zadosťučinenie je vyrovnaním ujmy žalobkyni, ktorá jej hrozila konaním žalovaného, je akousi určitou satisfakciou za stav, ktorý musela v dôsledku konania žalovaného trpieť a je aj sankciou postihujúcou žalovaného, ktorý pri dojednávaní úverovej zmluvy závadne konal. Spotrebiteľ nie je povinný preukázať ujmu, ktorá mu vznikla, pretože zákon o ochrane spotrebiteľa priznáva právo na finančné zadosťučinenie už vtedy, keď ujma v nadväznosti na porušenie práva spotrebiteľa vzniknúť mohla a spotrebiteľ sa úspešne domohol ochrany svojich práv. Žalobkyňa v tomto prípade sa úspešne domohla svojho práva a teda boli splnené všetky zákonné predpoklady pre priznanie finančného zadosťučinenia.

23. Správnym je i rozhodnutie o trovách konania. V danom prípade predmetom konania bol nárok žalobkyne na primerané finančné zadosťučinenie. Výška uplatňovaného nároku teda bez akýchkoľvek pochybností závisela od úvahy súdu. Aj keď Civilný sporový poriadok už nemá ustanovenie obdobné úprave obsiahnutej v ust. § 142 ods. 3 O.s.p., uvedené neznamena, aby nová právna úprava vylučovala osobitný režim posudzovania úspechu v konaní a nárokov na náhradu trov v prípadoch, keď výška plnenia závisela od úvahy súdu. Pri uplatňovaní nároku na primerané finančné zadosťučinenie bolo povinnosťou žalobkyne v žalobe uviesť jeho požadovanú výšku. Z povahy tohto nároku však vyplýva, že presné stanovenie výšky plnenia je závislé od úvahy súdu. Je preto spravodlivé, aby aj súdom prísúdená výška plnenia bola braná za základ pre výpočet jednotlivých trov konania, vrátane tarifnej hodnoty pre určenie základnej sadzby tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby v prípade, že strana je zastúpená advokátom, lebo až vtedy je známa hodnota sporu. V sporovom konaní je kritérium procesného úspechu prvoradým kritériom posudzovania náhrady trov, čomu zodpovedá aj systematické začlenenie ustanovenia § 255 C.s.p. Podľa tohto kritéria môže súd priznať náhradu trov konania v plnej výške aj vtedy, ak súd priznal nárok úspešnej strane, nie však v požadovanej výške. Ide o prípady, keď výška nároku závisí od úvahy súdu.

24. Vychádzajúc z uvedeného odvolací súd rozsudok v napadnutom rozsahu postupom vyplývajúcim z ustanovenia § 387 C.s.p. ako vecne správny potvrdil.

25. O trovách odvolacieho konania rozhodol v súlade s ustanovením § 396 ods. 1 C.s.p. v spojení s ust. § 255 ods. 1 C.s.p. Žalobkyňa bola v odvolacom konaní úspešná v celom rozsahu, preto jej odvolací súd priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %. Podľa ust. § 262 ods. 2 C.s.p., o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

26. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 odsek 1 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 odsek 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 odsek 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).